

Alexandru Călin

Visat núm. 19
(abril 2015)

per Xavier Mir

Alexandru Călin (Bucarest, 1980) es va llicenciar en Filologia Romanesa i Hispànica a la Facultat de Lletres de la Universitat de Bucarest l'any 2003 i va ser allà mateix que va estudiar català. Des del 2014, a més, és alumne de Filologia Clàssica a la mateixa universitat. L'interès per les lletres ha fet que conegui el castellà, l'anglès, el francès, l'hongarès, el llatí i el català.

El 2010 va publicar a Curtea Veche *Ultimul patriarh (L'últim patriarca)* de Najat el Hachmi, que va significar la seva entrada al món de la traducció literària del català al romanès. Aquell mateix any va completar l'activitat amb una borsa d'estudi del lectorat de català de la Universitat de Praga i el 2011 va gaudir d'una borsa de residència a Barcelona gràcies a l'Institut Ramon Llull.

Confessa que l'interès per Espanya i per les llengües que s'hi parlen hauria pogut fer que es dediqués també al gallec o a l'èuscar, però l'atracció que sentia per Barcelona va fer que al final acabés aprofundint més en la nostra llengua i en la nostra cultura en el sentit més ampli, cosa que inclou també el de la realitat política d'aquests darrers anys: "Vaig aprendre a estimar la cultura catalana per si mateixa i a fer servir el sintagma *Estat espanyol* en comptes del mot *Espanya*, em comenta picant-me l'ullet.

Arran de la bona experiència d'aquella primera traducció, el 2012 va publicar a la mateixa editorial una nova traducció, *Bagaje pierdute (Maletes perdudes)*, de Jordi Puntí. D'aquesta traducció em comenta, a tall d'anècdota, que algun dels aclariments que va demanar a l'autor, amb qui tenia fil directe per treballar millor, va derivar en canvis en el text que han quedat reflectits en la traducció romanesa i que no apareixen a l'original català: per tant, em diu en to divertit, «podria dir-se que la versió romanesa de *Maletes perdudes* conté un fragment "inèdit" que no és a l'original». Una dada interessant per als lectors i per als estudiosos de Puntí.

Tot i que assegura que no coneix prou la literatura catalana contemporània per poder establir una llista d'autors preferits o de possibles traduccions, admet que se sent molt atret per l'estil i la llengua de Víctor Català i que li agradaria traduir poesia rimada. En un altre àmbit de coses, també té curiositat pels possibles punts de contacte entre el cas de la minoria lingüística hongaresa de Romania i el nostre com a minoria dins d'altres estats, principalment l'espanyol. I és que recentment, arran d'un concurs de traducció literària de la llengua hongaresa a la romanesa i d'un seminari dedicat a la poesia que ha tingut lloc a Balatonfüred, s'ha estrenat també en aquesta llengua amb el primer poeta renaixentista hongarès, Balassi Bálint.